

نماز رجوع به قبله‌گاهی است که انسان با پروردگار خود قصه‌ی دوری خود را نجوا کند

شماره پرسش: ۱۸۱۹۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۱۰/۹ ۰۱:۰۸:۵۹

متن پرسش

با سلام و عرض ادب: استاد شنیدم که شخصی، گویا مرحوم حائری بودن، از استاد مطهری پرسیدن در نماز به چه فکر می‌کنی، ایشان می‌فرمایند به معنای کلمات و الفاظ و جواب شنیدن که پس کی نماز می‌خوانی؟! استاد به راستی در نماز باید چه کرد؟ به هر حال همیشه به هیچی فکر نکرد یا در خلصه بود، افرادی مثل حضرت امام خمینی (ره) در نماز چه می‌کرده‌اند. آیا این فکر است که غوطه‌ور می‌شود و نماز معراج انسان می‌شود و اگر آری چه فکری و اگر نه پس چه باید کرد؟ ممنونم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این قضیه در ملاقات مرحوم شهید مطهری با مرحوم هاشم حداد اتفاق افتاده. آری! گفت: «مراد من از نماز آن بود که در خلوت / حدیث درد و فراغ تو با تو بگذارم». نماز رجوع به قبله‌گاهی است که انسان با پروردگار خود قصه‌ی دوری خود را نجوا کند و این مثل سخن‌گفتِ دو رفیق است با همدیگر. موفق باشید